

даже ся распалялъ; и въ таквызъ врѣмена, уваженіе-то му на чужды-тѣ мысли ся обръщало на подозрительность, и здраво-то му сѣжденіе на упорство. Но, ако тѣзи негови недостатъци и да не могѣтъ да ся извинятъ, и макаръ слѣдствія-та отъ тѣхъ (особенно въ прѣспирнѣж-тѣ му съ Швейцарскы-тѣ прѣобразователи) и да были понѣкогашъ твърдѣ гыбелны, той подпадалъ по-малко въ тѣзи грѣхове отколкото бы ся очаквало въ таквызъ едны обстоятелства като тогавашны-тѣ. Тѣзи недостатъци на Прѣобразователь-тѣ могѣтъ да ся обяснятъ отчасти съ твърдѣ силны-тѣ му убѣжденія — той мразилъ суевѣрія-та и заблужденія-та на врѣме-то си, и любилъ истинѣж-тѣ отъ всичко-то си сърдце, — и отчасти съ това че вѣкъ-тѣ, въ кой-то живѣлъ, былъ вѣкъ на буйства и грубости, сравненъ съ нашій-тѣ вѣкъ; а скромно-то происхождение на Лутера не му позволило да влѣзе между истынчителны и обюздателны срѣды. Недостатъци-тѣ му сѣ онѣзи на еднѣхъ силнѣхъ природѣхъ, занятѣхъ въ борбѣхъ, и ревностно прѣслѣдующѣхъ цѣль-тѣхъ си. Той былъ, както ся е казало за него, “образецъ-тѣ на Германскѣж-тѣ силѣхъ и Германскѣж-тѣ добротѣхъ; единъ, излѣзлъ изъ между самый-тѣ народъ, но пакъ князь между князіе-тѣ.”